

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI PER A LA TRANSICIÓ ECOLÒGICA I EL REpte DEMOGRÀFIC

22434 *Reial decret 997/2025, de 5 de novembre, pel qual s'aproven mesures urgents per al reforç del sistema elèctric.*

I

Com a conseqüència de la crisi d'electricitat que es va produir el 28 d'abril de 2025, el Consell de Seguretat Nacional, en virtut de l'article 21.1.a) de la Llei 36/2015, de 28 de setembre, de seguretat nacional, que li atribueix la funció de «dictar les directrius necessàries en matèria de planificació i coordinació de la política de seguretat nacional», va adoptar en la reunió de 30 d'abril de 2025 la directriu de crear en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat un comitè per analitzar les circumstàncies que van concórrer en la crisi d'electricitat i elaborar unes conclusions, que s'haurien d'eleva al ple del Consell de Seguretat Nacional, com una mesura adequada de protecció de la seguretat nacional. Aquest comitè es va regular mitjançant l'Ordre comunicada de 30 d'abril de 2025 i els seus treballs s'han plasmat en un informe que es va eleva al Consell de Seguretat Nacional, el qual el va aprovar amb data 17 de juny de 2025. En la mateixa data, també es va eleva al Consell de Ministres perquè n'emetés un informe.

El contingut d'aquest Reial decret es basa en la necessitat urgent de reforçar la resiliència, la robustesa i l'estabilitat del sistema elèctric, dimensions del sistema elèctric que cal abordar després de l'incident del 28 d'abril de 2025, en la mesura que es tracta d'un servei essencial, d'interès econòmic general. Si bé la ràpida reposició i la recuperació total del subministrament després de la crisi del 28 d'abril de 2025 va evitar en gran manera les greus repercussions de la falta de continuïtat de subministrament en qualsevol punt de la cadena global, també va fer evident que la garantia del subministrament afecta funcions tan bàsiques per al benestar i la seguretat del conjunt de la societat com ara la salut, el transport, l'activitat comercial i industrial, la seguretat i la defensa. La crisi d'electricitat del 28 d'abril de 2025, de caràcter extraordinari per les dimensions inèdites que va prendre, en definitiva, ha posat en relleu la necessitat urgent d'adoptar mesures que reforcin el sistema elèctric, amb l'objectiu comú de reforçar un subministrament que, sense caure en l'exageració, es pot qualificar de vital en tots els vessants del benestar social i del desenvolupament social i econòmic.

II

El primer bloc de mesures que proposa el comitè d'anàlisi de la crisi elèctrica del 28 d'abril de 2025 se centra en el reforç de la supervisió i la verificació del compliment de les obligacions per part de tots els agents del sistema i la transparència de dades.

Davant del que va succeir el passat 28 d'abril de 2025, es fa urgent una anàlisi completa i detallada del compliment d'obligacions dels diferents subjectes d'acord amb la normativa existent. Per això, l'article 3 d'aquest Reial decret estableix dos mandats específics d'informe i inspecció a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC) en els camps del control de tensió i reposició del servei, respectivament.

Adicionalment, l'article 4 d'aquest Reial decret fa un manament a l'operador del sistema perquè analitzi i revisti diversos aspectes de la regulació eminentment tècnics i proposi, en un termini d'entre tres i sis mesos, les modificacions normatives que consideri adequades per reforçar la resiliència del sistema elèctric, en els àmbits d'amortiment davant d'oscil·lacions, la velocitat de canvis de tensió en el sistema, la qualitat en la injecció de potència activa per part de les instal·lacions de producció, el funcionament

dels serveis d'ajust i els requisits de monitorització i remissió de dades per a l'anàlisi d'incidents.

III

Tal com indica l'informe del comitè d'anàlisi del 28 d'abril de 2025, l'emmagatzematge i la flexibilitat són elements que, en una anàlisi global sobre la seguretat del sistema elèctric, contribueixen a la resiliència i la robustesa del sistema. Al seu torn, poden reduir costos energètics al conjunt de consumidors i optimitzar les infraestructures de generació ja existents, atès que permeten una integració més eficient de l'energia a cada moment. La participació de l'emmagatzematge en el sistema elèctric és crítica per aconseguir els objectius que estableix el Pla nacional integrat d'energia i clima (PNIEC) de reforç de la seguretat energètica, penetració d'energies renovables i descarbonització de l'economia.

Així, el Consell de Ministres del 24 de setembre de 2024 va aprovar l'actualització del PNIEC 2023-2030, al qual va incloure la «Mesura 1.5. Emmagatzematge Energètic», que té com a objectiu el desenvolupament del marc regulador de l'emmagatzematge energètic per contribuir a desplegar-lo, conjuntament amb la «Mesura 1.9. Desenvolupament de nova capacitat d'emmagatzematge hidroelèctric». En concret, pel que fa a l'emmagatzematge, el PNIEC 2023-2030 preveu una capacitat d'emmagatzematge de 22,5 GW el 2030, desglossat en 12,5 GW d'emmagatzematge diari i setmanal, i 10 GW d'emmagatzematge estacional en el sector elèctric, que ha d'aportar una capacitat més gran de gestió a la generació.

L'emmagatzematge amb tecnologia electroquímica *stand alone* o híbridat constitueix una eina clau a Espanya per impulsar els objectius d'integració d'energia d'origen renovable no gestionable. L'acceleració en la tramitació d'instal·lacions d'emmagatzematge energètic és crucial per garantir la seguretat i l'estabilitat del sistema elèctric. Aquestes instal·lacions permeten una integració més gran d'energies renovables, ja que redueixen la dependència de fonts fòssils i disminueixen les emissions de gasos d'efecte hivernacle. Agilitar-ne la implementació facilita una resposta més eficient a la demanda energètica creixent i contribueix a la sobirania energètica.

L'experiència acumulada en els últims anys ha demostrat que cal reformular la definició de potència instal·lada, a l'efecte d'obtenir autoritzacions administratives, tant per a instal·lacions d'emmagatzematge, com per a instal·lacions de generació. Una instal·lació de generació pot estar composta per un o diversos mòduls de parc elèctric, un o diversos mòduls de generació elèctrica i un o diversos mòduls d'emmagatzematge. Partint d'aquesta realitat física, sembla lògic pensar que, en primer lloc, cal definir quina és la potència instal·lada de cadascun d'aquests mòduls, per posteriorment definir la potència de la instal·lació com la suma de la potència dels mòduls que la componen.

Així, l'article 5 d'aquest Reial decret defineix, d'una banda, la potència d'un mòdul com la màxima potència activa de l'element més limitant connectat en sèrie, per seguidament definir la potència instal·lada d'una instal·lació com la suma de les potències instal·lades dels seus mòduls. Finalment, s'estableixen una sèrie de particularitats per considerar quan existeix un element comú limitant per a totes aquestes.

Quant al marc d'autoritzacions necessàries per a instal·lacions d'emmagatzematge, aquest inclou la part substantiva d'autorització de projectes, així com la integració del tràmit d'avaluació d'impacte ambiental corresponent.

En concret, les instal·lacions d'emmagatzematge híbridat requereixen les autoritzacions que preveu l'article 53 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, amb els terminis d'informació pública i consultes que preveu el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.

Quant al tràmit d'avaluació d'impacte ambiental, la modificació efectuada l'any 2023 en els annexos de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, va introduir que l'emmagatzematge energètic *stand-alone* a través de bateries electroquímiques o

amb qualsevol tecnologia de caràcter híbridat amb instal·lacions d'energia elèctrica requereix un tràmit d'avaluació d'impacte ambiental simplificada.

La Directiva (UE) 2023/2413 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 d'octubre de 2023, per la qual es modifiquen la Directiva (UE) 2018/2001, el Reglament (UE) 2018/1999 i la Directiva 98/70/CE pel que fa a la promoció de l'energia procedent de fonts renovables i es deroga la Directiva (UE) 2015/652 del Consell (DER III), en el considerant 22 recull que és necessària «una simplificació i un escurçament més grans dels procediments administratius de concessió d'autoritzacions per a les plantes d'energies renovables... l'emmagatzematge d'energia en coubicació».

Així, amb la finalitat d'impulsar l'emmagatzematge i atesa la indubtable contribució a la resiliència del sistema i a la integració d'energia d'origen renovable no gestionable, s'introdueixen dues mesures específiques per impulsar, en particular, l'emmagatzematge híbridat en projectes renovables, i orientar així les instal·lacions d'emmagatzematge cap a espais ja ocupats per infraestructures.

La primera d'aquestes mesures introdueix una exempció en la necessitat de l'avaluació ambiental en hibridacions d'instal·lacions en què el nou mòdul d'emmagatzematge s'ubiqui en terrenys prèviament utilitzats, en els quals la instal·lació original ha obtingut la declaració d'impacte ambiental. Per a això, la disposició final primera introdueix un nou paràgraf a l'annex II de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, el qual pot ser modificat amb una norma de rang reglamentari, que eximeix del procediment d'avaluació ambiental simplificada l'emmagatzematge híbridat en espais ja avaluats. L'habilitació per portar a terme aquesta modificació reglamentària és a l'apartat 2 de la disposició final novena d'aquesta Llei 21/2013, de 9 de desembre, atès que deriva d'una evolució tècnica: a mesura que es van efectuant avaluacions ambientals, s'incrementen els espais avaluats i és tècnicament innecessari tornar a tramitar els procediments corresponents.

La segona mesura, que introdueix l'article 6, és que, en aquests casos, s'incorpora una reducció a la meitat dels terminis de tramitació que estableix el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, per a l'atorgament de les autoritzacions que preveu el títol VII de la norma esmentada.

La repotenciació d'instal·lacions renovables consisteix a substituir, en un emplaçament on ja hi ha una instal·lació, tecnologia de generacions anteriors per instal·lacions noves més eficients i amb millors especificacions tècniques.

En aquest sentit, el concepte de repotenciació el recull l'article 2, apartat 10, de la Directiva (UE) 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2018, relativa al foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables. Amb la finalitat d'aportar més seguretat jurídica, mitjançant l'article 7 d'aquest Reial decret s'aprova una definició de què s'entén per repotenciació d'una instal·lació de producció o d'emmagatzematge. Atesos els avantatges energètics i ambientals que aporten a la societat en conjunt, en la definició introduïda s'ha optat per un abast fins i tot més ampli que el que preveu la directiva europea.

En síntesi, la definició estableix que la repotenciació consisteix a substituir la tecnologia de generació o emmagatzematge existent, en un emplaçament ja utilitzat prèviament i que gaudeix d'una disponibilitat elevada de recurs energètic, per instal·lacions més eficients i amb més capacitat de generar energia i/o d'aportar potència al sistema elèctric.

Per la seva banda, la Directiva (UE) 2023/2413 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 d'octubre de 2023, estableix que «la repotenciació de plantes d'energia renovable existents té un potencial significatiu per contribuir a la consecució dels objectius en matèria d'energies renovables. Atès que les plantes d'energia renovable existents, en general, s'han instal·lat en emplaçaments amb un potencial important de fonts d'energia renovable, la repotenciació pot garantir l'ús continuat d'aquests emplaçaments i reduir al mateix temps la necessitat de designar nous emplaçaments per a projectes d'energia renovable. La repotenciació inclou beneficis addicionals, com la connexió a la xarxa existent, un grau d'acceptació pública probablement més elevat i el coneixement de

l'impacte ambiental» i introdueix en l'article 16 *quater* la necessitat d'establir procediments racionalitzats de concessió d'autoritzacions per a la repotenciació.

Per complir aquest mandat la disposició adicional primera estableix el compromís del Govern per desplegar un full de ruta nacional per dinamitzar la repotenciació, amb la finalitat de promoure i accelerar la repotenciació d'instal·lacions de producció d'energia i emmagatzematge, incloent-hi els procediments aplicables i, si s'escau, la simplificació de concessió de permisos a la xarxa quan la repotenciació doni lloc a un augment limitat de la capacitat total en comparació amb el projecte original.

És indubtable que el compliment de la cinquena fita administrativa que regula el Reial decret llei 23/2020, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures en matèria d'energia i en altres àmbits per a la reactivació econòmica, ha d'implicar que la instal·lació està en funcionament, abocant energia al sistema elèctric i complint tots els requisits que exigeix la normativa i que han anat sorgint al llarg dels anys. Aquest fet fa que sigui necessari emprendre la revisió dels articles relatius a les autoritzacions d'explotació del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre.

El Reial decret anterior recull, en el seu règim d'autoritzacions, l'existència de l'autorització d'explotació. No obstant això, el Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, desplega el règim jurídic i econòmic de l'activitat de producció i introdueix l'autorització d'explotació provisional per a proves i l'autorització d'explotació definitiva.

En conseqüència, mitjançant la disposició final primera d'aquest Reial decret es modifica el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, per recollir amb més claredat la diferenciació ja existent entre les dues fases d'autorització d'explotació i aportar més seguretat jurídica en l'aplicació del règim d'autoritzacions que desplega el Reial decret esmentat.

Així mateix, la compartició entre diversos subjectes productors d'infraestructures d'evacuació amb diferents dates per posar-les en servei requereix necessàriament una regulació que permeti a les empreses adequar-se a aquesta realitat per posar-les en servei, a la vista de l'existència de calendaris d'execució dels diferents projectes que poden divergir.

D'altra banda, mitjançant l'article 9 d'aquest Reial decret es desplega la previsió legal que recull l'article 53.3 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, relativa al règim d'autoritzacions necessàries per a projectes d'R+D+I, de manera que, les plataformes que serveixin per connectar instal·lacions de generació o emmagatzematge d'R+D+I poden obtenir autorització administrativa prèvia i autorització administrativa de construcció de projectes tipus. Una vegada aquests projectes tipus tinguin la declaració d'impacte ambiental favorable, l'autorització administrativa prèvia i l'autorització de construcció, per desconnectar un prototip i connectar-ne un de nou només cal l'autorització d'explotació si el nou prototip no excedeix els paràmetres tècnics que recullen les autoritzacions ni del que s'hagi avaluat ambientalment.

IV

Una de les barreres recurrents per electrificar nous usos energètics són els temps elevats que requereix la pràctica perquè aquests nous usos elèctrics puguin arribar a posar-se en servei. Un cas especialment assenyalat d'aquesta realitat són les instal·lacions de punts de recàrrega de vehicles elèctrics a la carretera, els quals no s'estan desenvolupant al ritme previst per complir els objectius europeus del Reglament (UE) 2023/1804 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de setembre de 2023, relatiu a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius i pel qual es deroga la Directiva 2014/94/UE.

Per reduir els terminis de desplegament d'aquestes infraestructures, mitjançant la disposició adicional segona s'aclareixen els terminis que han de complir les companyies distribuïdores per posar en marxa les extensions de xarxa requerides per atendre nous

subministraments. Addicionalment, es regulen per primera vegada aquests terminis per a la distribuïdora quan la nova extensió de xarxa l'executa una empresa instal·ladora a càrrec del sol·licitant i no la mateixa companyia distribuïdora.

També mitjançant la disposició final segona d'aquest Reial decret es modifica el Reial decret 1183/2020, de 29 de desembre, d'accés i connexió a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica, i s'hi determina que la sol·licitud expressa perquè l'òrgan competent per atorgar l'autorització de la instal·lació es pronunciï sobre si la garantia està adequadament constituïda ha d'incloure, excepte en casos determinats, el nus i la tensió de la xarxa de transport o distribució a la qual es preveu sol·licitar l'accés i connexió. Així mateix, es modifica el Reial decret esmentat per aclarir el tractament de les instal·lacions d'emmagatzematge en la tramitació dels procediments d'accés i connexió.

Addicionalment, i a causa de la gran avidesa de permisos d'accés a la xarxa elèctrica per a la connexió de la demanda, s'introdueixen els criteris perquè una instal·lació se segueixi considerant la mateixa a l'efecte de mantenir els permisos d'accés de demanda, una cosa que ja s'estava fent per als permisos de generació, i s'estén a tots els consumidors connectats a tensions superiors a 1 kV la caducitat dels seus permisos d'accessos si la capacitat que s'hi associa no s'utilitza en el termini de cinc anys.

La disposició addicional tercera estableix un aclariment regulador relatiu a la generació d'interessos del compte específic de l'autoritat competent encarregada de les liquidacions del sector elèctric que permet introduir certesa i seguretat jurídica en la pràctica d'aquestes liquidacions. L'habilitació reglamentària de l'article 13.2.e) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, permet implementar-la mitjançant una norma amb rang de reial decret.

Finalment, cal assenyalar que l'apartat primer de la disposició final quarta de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, habilita el Govern perquè, en l'àmbit de les seves competències, dicti les disposicions reglamentàries necessàries per desplegar i aplicar la Llei esmentada.

V

Aquesta norma s'adequa als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. A aquest efecte es posa de manifest el compliment dels principis de necessitat i eficàcia, atès l'interès general de les mesures que s'adopten mitjançant aquest Reial decret, les quals es fonamenten en la necessitat urgent de reforçar la resiliència, la robustesa i l'estabilitat del sistema elèctric després de l'incident del 28 d'abril de 2025, en la mesura que es tracta d'un servei essencial, d'interès econòmic general.

La norma és concorde amb el principi de proporcionalitat perquè conté la regulació imprescindible per a la consecució dels objectius esmentats prèviament. En particular, els mandats i les obligacions que introdueix aquest Reial decret es consideren proporcionals al fi últim de reforçar la resiliència, la robustesa i l'estabilitat del sistema elèctric. També contribueixen a aquest principi les mesures de simplificació procedimental i d'exempció de tràmits que estableix aquest Reial decret.

Igualment, s'ajusta al principi de seguretat jurídica atès que és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic i amb el dret de la Unió, i s'hi estableix un marc normatiu estable, integrat i clar.

La norma compleix el principi de transparència en la mesura que el projecte s'ha sotmès a audiència pública i en el preàmbul i en la memòria s'hi descriuen els objectius que es persegueixen.

Finalment, el principi d'eficiència s'hi satisfà en la mesura que no introdueix càrregues administratives innecessàries o accessòries. En particular, tal com s'ha assenyalat anteriorment, la norma compleix aquest principi en preveure mesures de simplificació procedimental.

VI

Tenint en compte que aquest Reial decret respon al caràcter urgent de reforçar la resiliència, la robustesa i l'estabilitat del sistema elèctric després de l'incident del 28 d'abril de 2025, el passat 29 de juliol el Consell de Ministres va aprovar l'Acord pel qual s'autoritza la tramitació administrativa urgent que preveu l'article 27.1.b) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, del projecte de Reial decret pel qual s'aproven determinades mesures urgents per al reforç del sistema elèctric, la qual cosa permetrà una tramitació en uns terminis més breus.

De conformitat amb l'article 26.6 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, aquest Reial decret s'ha sotmès a informació pública i al tràmit d'audiència mitjançant la publicació en el portal web del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic.

Segons el que estableix l'article 5.2.a) de la Llei 3/2013, de 4 de juny, el que disposa aquest Reial decret ha rebut l'informe de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per determinar les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim miner i energètic, respectivament.

En virtut d'això, de conformitat amb la Llei 24/2013, de 26 de desembre, a proposta de la vicepresidenta tercera del Govern i ministra per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, amb l'aprovació prèvia del ministre per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 4 de novembre de 2025,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals**Article 1. Objecte.**

Aquest Reial decret té per objecte establir mesures urgents que contribueixin a un sistema elèctric més resilient i descarbonitzat.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

S'inclouen en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret totes les activitats i els subjectes que recull la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.

CAPÍTOL II

Mandats amb relació a la crisi d'electricitat del 28 d'abril de 2025**Article 3. Mandats a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en relació amb la crisi d'electricitat del 28 d'abril de 2025.**

1. En el termini de tres mesos després de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de publicar un informe de seguiment del compliment de les obligacions de control de tensió per part de tots els subjectes del sector que hi estan obligats. Aquest informe s'ha d'actualitzar trimestralment, s'ha de trametre a la Secretaria d'Estat d'Energia i ha de ser públic. Per elaborar-lo, la CNMC pot delegar o requerir la informació i les tasques i l'anàlisi de caràcter tècnic que consideri oportuna als subjectes obligats i a l'operador del sistema.

2. En el termini de nou mesos després de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de completar un pla d'inspecció

extraordinari de les capacitats de reposició de tots els agents participants en el procés de reposició i prestar una atenció especial a les instal·lacions de generació amb arrencada autònoma, als cicles combinats i a les xarxes de distribució, incloent-hi tots els seus components a partir d'1 kV. Aquest pla d'inspecció ha de tenir caràcter periòdic i s'ha de fer cada tres anys després de la conclusió d'aquest primer exercici. Per portar a terme aquest pla, la CNMC pot delegar o requerir la informació i les tasques i l'anàlisi de caràcter tècnic que consideri oportuna als subjectes obligats i a l'operador del sistema. Els resultats d'aquest Pla d'inspecció s'han de fer públics.

Article 4. Mandats a l'operador del sistema amb relació a la crisi d'electricitat del 28 d'abril.

1. L'operador del sistema ha de presentar a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic els resultats d'un procés d'anàlisi i revisió, que poden incloure una proposta de modificacions normatives, dels següents aspectes de l'operació del sistema:

a) En un termini no superior a tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'ha d'analitzar la instal·lació i la configuració correcta de sistemes d'estabilització *Power System Stabilizer* o estabilitzador del sistema de potència i *Power Oscillation Damping* o ús de controls per a l'amortiment d'oscil·lacions de potència (en generació síncrona i asíncrona, respectivament) per reforçar la robustesa i l'amortiment del sistema davant d'oscil·lacions.

b) En un termini no superior a tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'ha d'analitzar una nova regulació de resposta a la velocitat de variació de la tensió, que vagi més enllà de l'establiment de valors estàtics de tensió d'operació màxims i mínims.

c) En un termini no superior a tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'han d'analitzar els requisits d'injecció de potència en la xarxa per part de les instal·lacions de producció, incloent-hi aspectes com l'estabilitat en la injecció de potència activa.

d) En un termini no superior a sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'ha d'analitzar la regulació dels serveis d'ajust i la programació de les restriccions tècniques per incorporar les noves situacions del sistema i solucions innovadores per resoldre-les des d'una perspectiva de neutralitat tecnològica i d'optimització de costos per al conjunt de consumidors.

e) En un termini no superior a sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'ha d'analitzar una proposta de procediment d'operació del sistema elèctric que serveixi per establir la coordinació entre els plans de desenvolupament de la xarxa de transport i els plans de desenvolupament de la xarxa distribució.

f) En un termini no superior a sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'han d'analitzar els requisits mínims necessaris de monitorització per a l'anàlisi d'incidents. S'ha de definir, almenys, la necessitat de registres de faltes (oscil·lografia), registres de pertorbació que emmagatzemin de manera contínua amb un període de mostreig d'almenys 20 ms (50 Hz) i la necessitat que aquests registres tinguin sincronització horària.

g) En un termini no superior a sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'ha d'analitzar la definició d'un procediment en què s'estableixi com remetre a l'OS la informació sol·licitada per analitzar els d'incidents en el sistema elèctric.

2. En els casos que el resultat de l'anàlisi de l'operador del sistema inclogui una proposta de modificació normativa, aquesta l'ha d'aprovar, si escau, en el termini de sis mesos la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència o el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic en funció de les seves competències respectives. Aquesta aprovació s'ha de fer amb submissió als tràmits corresponents que preveu l'article 30 de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels

Mercats i la Competència, i l'article 26 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, respectivament.

CAPÍTOL III

Mesures urgents destinades a la implantació de generació renovable i emmagatzematge

Article 5. *Definició de potència instal·lada a l'efecte de l'autorització administrativa.*

1. Amb caràcter general, la potència instal·lada d'un mòdul de generació d'electricitat ha de ser la potència activa màxima que pot assolir aquest mòdul i s'ha de determinar per la més petita de les potències instal·lades del grup motor, la turbina, l'alternador, la placa fotovoltaica, el transformador, l'inversor o el convertidor instal·lats en sèrie que integrin el mòdul. La potència instal·lada de cadascun dels elements abans assenyalats ha de ser la màxima de les especificades en les plaques de característiques.

Quan el mòdul estigui configurat per diversos motors o diverses turbines o diversos alternadors o diverses plaques fotovoltaïques o diversos transformadors o diversos inversors o diversos convertidors connectats en paral·lel, s'han de sumar les potències especificades en les plaques de característiques dels elements que es trobin en paral·lel. Una vegada sumades s'ha d'aplicar la definició del paràgraf anterior. En cas que les potències no s'indiquin en potència activa s'ha d'aplicar un factor de potència igual a la unitat i, en tot cas, per determinar la potència activa màxima d'un transformador s'ha d'aplicar un factor de potència igual a la unitat.

2. En el cas de plaques fotovoltaïques bifacials, la potència instal·lada de la placa ha de ser 1,15 vegades la potència de la cara frontal mesurada en condicions estàndard.

3. La potència instal·lada d'un mòdul d'emmagatzematge electroquímic ha de ser la més petita d'entre les següents:

a) La suma de les potències actives màximes unitàries de les cel·les de les bateries que configuren el mòdul.

b) La potència activa màxima de l'inversor o, si s'escau, la suma de les potències actives màximes dels inversors que configuren el mòdul.

c) La potència activa màxima del transformador o, si s'escau, la suma de les potències actives màximes dels transformadors que configuren el mòdul si aquests estan connectats en paral·lel. Per determinar la potència activa màxima d'un transformador s'ha d'aplicar un factor de potència igual a la unitat.

4. La potència instal·lada d'una instal·lació és la més petita entre:

a) La suma de la potència instal·lada de cadascun dels mòduls de generació d'electricitat i dels mòduls d'emmagatzematge electroquímic que la componen.

Quan un o diversos dels mòduls de generació d'electricitat i/o un o diversos dels mòduls d'emmagatzematge electroquímic que integrin la instal·lació es connectin a través d'un mateix inversor o conjunt d'inversors comuns, la potència instal·lada del conjunt de mòduls ha de ser la més petita de les següents:

1r La suma de la potència instal·lada dels mòduls connectats al mateix inversor o conjunt d'inversors comuns.

2n La suma de la potència instal·lada dels seus inversors comuns.

De la mateixa manera, quan un o diversos dels mòduls de generació d'electricitat i/o un o diversos dels mòduls d'emmagatzematge electroquímic que integrin la instal·lació es connectin a la xarxa mitjançant un mateix transformador de potència o del mateix conjunt de transformadors de potència, la potència instal·lada del conjunt de mòduls ha de ser la més petita de les següents:

- 1r La suma de la potència instal·lada dels mòduls.
- 2n La suma de la potència instal·lada dels seus inversors comuns.
- 3r La potència activa màxima del transformador de potència. Per determinar la potència activa màxima d'un transformador s'ha d'aplicar un factor de potència igual a la unitat.

b) La potència activa màxima del transformador comú de la instal·lació o, si s'escau, la suma de les potències actives màximes del conjunt de transformadors comuns connectats en paral·lel. S'entén que un transformador és comú de la instal·lació o, si s'escau, que diversos transformadors connectats en paral·lel són comuns d'aquesta instal·lació quan l'evacuació de l'energia elèctrica generada per la instal·lació es fa mitjançant el transformador o conjunt de transformadors en paral·lel. Per determinar la potència activa màxima d'un transformador s'ha d'aplicar un factor de potència igual a la unitat.

5. La potència màxima d'un inversor o d'un convertidor és la màxima potència activa que aquest és capaç de produir en règim permanent. No s'han de tenir en compte a aquest efecte les limitacions de potència activa que es puguin aplicar a l'inversor o convertidor mitjançant microprogramari o altres sistemes de control programables/modulables.

En tot cas, quan aplicant això anterior resultin diferents valors de potència màxima de l'inversor o convertidor en funció del rang o el valor de temperatura a la qual aquest operi, s'ha de prendre com a potència màxima el seu valor a 40 °C, llevat que les especificacions del fabricant no proporcionin valors de potència màxima a aquesta temperatura, cas en què s'ha de prendre com a potència màxima el valor que resulti conegut a la temperatura immediatament inferior a l'assenyalada anteriorment.

No obstant això, en els casos que la limitació de potència activa l'hagi efectuat el fabricant de l'inversor, convertidor o aerogenerador i es disposi d'un document signat per aquest que acrediti la limitació identificant l'inversor, convertidor o aerogenerador amb el model, fabricant i projecte assignat o el número de sèrie, la potència màxima de l'inversor, convertidor o aerogenerador ha de ser la que figuri en aquest document.

Article 6. Simplificació de la tramitació en l'emmagatzematge electroquímic híbridat en instal·lacions competència de l'Administració General de l'Estat.

1. Es declaren d'urgència per raons d'interès públic els procediments d'autorització dels projectes d'emmagatzematge híbridat que, de conformitat amb l'article 3 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, siguin competència de l'Administració General de l'Estat, sempre que aquests no requereixin una avaluació d'impacte ambiental.

2. Aquests procediments s'han de tramitar d'acord amb el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, i aplicar-hi la reducció de terminis que preveu aquest article i altres efectes que preveu l'article 1.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i d'acord amb les especialitats següents:

S'ha d'efectuar de manera conjunta la tramitació i la resolució de les autoritzacions administratives prèvia i de construcció que defineixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 115 del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre. A aquest efecte:

a) El promotor ha de presentar una sol·licitud del procediment simplificat d'autorització del projecte d'emmagatzematge híbridat, acompanyada del projecte d'execució i de la documentació que acrediti que està exempt del tràmit d'avaluació ambiental.

El projecte d'execució ha de complir els requisits tècnics que exigeix la normativa sectorial aplicable, en particular els que estableixen el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, i els reglaments de qualitat i seguretat industrial que hi són aplicables.

b) S'unifiquen els tràmits que regulen els articles 127 i 131 del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, relatius a la informació i la remissió del projecte d'execució a les diferents administracions, organismes o, si s'escau, empreses de servei públic o de serveis d'interès general en la part de la instal·lació que pugui afectar béns i drets a càrrec seu. Els terminis previstos en aquests articles s'han de reduir a la meitat.

c) El tràmit d'informació pública que regulen els articles 125 i 126 del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, s'ha d'efectuar simultàniament amb el que preveu l'apartat b) i els seus terminis queden reduïts a la meitat.

d) Finalitzats els tràmits esmentats, l'àrea funcional o, si s'escau, la dependència d'Indústria i Energia competent per a la tramitació ha de trametre, en el termini de quinze dies, l'expedient complet acompanyat de l'informe, d'acord amb el que preveuen els articles 127.5 i 131.5 del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, a la Direcció General de Política Energètica i Mines, a l'efecte de la resolució.

Article 7. Repotenciació d'instal·lacions de producció i emmagatzematge d'energia elèctrica.

De conformitat amb la Directiva (UE) 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell d'11 de desembre de 2018, relativa al foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables, s'entén per repotenciació d'una instal·lació de producció o d'emmagatzematge la renovació d'aquestes instal·lacions. Aquesta renovació pot incloure la substitució o la modificació total o parcial de les instal·lacions de generació o dels sistemes operatius i dels equips i components, i en tot cas s'ha d'efectuar amb tots o algun dels objectius següents: reemplaçar les màquines, millorar-ne l'eficiència, incrementar l'energia produïda per la instal·lació o incrementar la potència instal·lada.

També es pot incorporar dins d'aquesta definició l'ampliació de les instal·lacions esmentades anteriorment, sense perjudici del procediment d'avaluació ambiental que, si s'escau, sigui aplicable.

Article 8. Autoritzacions administratives de projectes tipus de generació en plataformes d'R+D+I.

Les plataformes que serveixin per connectar instal·lacions de generació o emmagatzematge que, d'acord amb el que preveu l'article 53.3 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, hagin estat catalogades com d'R+D+I poden obtenir autorització administrativa prèvia i de construcció de projectes tipus, de manera que, per desconnectar un prototip i connectar-ne un de nou, només es requereixi l'autorització d'explotació, sempre que el nou prototip connectat estigui dins dels paràmetres tècnics que estableix l'autorització administrativa prèvia i de construcció, i s'instal·li en una zona ja avaluada ambientalment i no es requereixi una nova avaluació ambiental.

Disposició addicional primera. Elaboració del full de ruta nacional per a la dinamització de la repotenciació.

Amb la finalitat de complir el que estableix la Directiva (UE) 2023/2413 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 d'octubre, relativa a la millora de l'eficiència i la capacitat de les instal·lacions de producció i emmagatzematge d'energia (DER III), el Govern ha d'elaborar, en un termini màxim de nou mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, un full de ruta nacional per a la dinamització de la repotenciació. El full de ruta pot incloure:

1. Un diagnòstic de l'estat actual de les instal·lacions susceptibles de repotenciació, si es donen les condicions adequades per a això.
2. Objectius estratègics alineats amb els compromisos europeus en matèria de transició energètica.
3. Mesures tècniques, reguladores i financeres per facilitar la repotenciació.
4. Mecanismes de seguiment, avaluació i revisió periòdica de l'èxit de les mesures.

Disposició addicional segona. *Terminis d'execució de les instal·lacions de distribució.*

1. Els terminis per executar les instal·lacions necessàries per atendre nous subministraments quan es tracti d'una instal·lació de nova extensió de xarxa de les que recull l'article 25.1 del Reial decret 1048/2013, de 27 de desembre, pel qual s'estableix la metodologia per al càlcul de la retribució de l'activitat de distribució d'energia elèctric, comptats en dies hàbils a partir del moment que se satisfacin els drets de connexió de servei, són els següents:

a) Subministraments en baixa tensió:

- 1r Quan no sigui necessari fer cap ampliació de la xarxa de baixa tensió: cinc dies.
- 2n Quan només calgui ampliar la xarxa de baixa tensió: trenta dies.
- 3r Quan calgui construir un centre de transformació: seixanta dies.
- 4t Quan calgui construir diversos centres de transformació: vuitanta dies.

b) Subministraments en alta tensió:

1r Connexió de servei a un sol consumidor amb tensió nominal de subministrament igual o inferior a 66 kV: vuitanta dies.

2n Altres subministraments d'alta tensió: el termini es determina en cada cas en funció de la importància dels treballs que s'hi han d'efectuar.

En el còmput de terminis no es tenen en compte els necessaris per obtenir autoritzacions, permisos o conformitat per efectuar els treballs.

En cas que sigui necessària la construcció d'un o diversos centres de transformació per a ús del distribuïdor, el termini no comença a computar fins a la signatura d'un document de cessió d'ús, corresponent al local o locals. A més, s'han de lliurar en condicions per poder dur a terme la instal·lació elèctrica, almenys, seixanta dies abans que finalitzi el termini establert.

2. Per a la resta d'instal·lacions de nova extensió necessàries per atendre les sol·licituds de nous subministraments o ampliació dels existents que executi el distribuïdor, els terminis anteriors s'han d'incrementar en un cinquanta per cent. Aquests terminis s'han de computar a partir del moment en què s'hagin abonat totes les quantitats indicades a la proposta prèvia a què fa referència l'article 13 del Reial decret 1183/2020, de 29 de desembre.

Excepcionalment, en el cas d'instal·lacions de característiques singulars, els terminis anteriors es poden incrementar al doble respecte dels que estableix l'apartat primer. Aquesta singularitat l'ha de declarar de manera expressa l'òrgan competent en la tramitació administrativa d'aquestes instal·lacions.

3. Els terminis de tramitació de les distribuïdores per a les fites associades a les instal·lacions de nova extensió de xarxa que ha de desenvolupar una empresa instal·ladora a càrrec del sol·licitant són els següents:

a) Una vegada l'empresa distribuïdora ha rebut el projecte de la instal·lació de nova extensió de xarxa, aquesta l'ha de revisar en un termini de deu dies hàbils, després dels quals ha d'indicar qualsevol dels resultats següents de manera justificada:

- 1r Acceptació de l'execució del projecte.
- 2n Requeriment d'esmena per adaptar el projecte.

En aquest supòsit, una vegada rebuda la nova versió del projecte que inclogui les esmenes corresponents, l'empresa distribuïdora disposa d'un termini de quinze dies hàbils addicionals per acceptar-les o, si s'escau, requerir-ne de noves.

En cas de sol·licitar-ne de noves, aquestes només poden derivar de les dades sol·licitades o perquè no s'hagin tingut en compte les correccions indicades.

b) Des del moment que el sol·licitant o el seu representant notifica a l'empresa distribuïdora la finalització de les instal·lacions de nova extensió de xarxa, aquesta

disposa de quinze dies hàbils per portar a terme la verificació de les instal·lacions, després dels quals ha d'indicar qualsevol dels resultats següents de manera justificada:

1r Acceptació de l'execució del projecte.

2n Requeriment d'esmena respecte de l'execució del projecte.

En aquest supòsit, una vegada executades les esmenes corresponents, l'empresa distribuïdora disposa d'un termini de quinze dies hàbils addicionals per acceptar l'execució del projecte o, si s'escau, requerir noves esmenes.

En cas de sol·licitar noves esmenes, aquestes només poden derivar de l'execució de les esmenes notificades o perquè no s'hagin tingut en compte les indicades.

c) Des del moment que el sol·licitant o el seu representant hagi facilitat a l'empresa distribuïdora tota la documentació necessària per formalitzar la cessió, l'empresa distribuïdora disposa de quinze dies hàbils per signar la documentació de formalització de la cessió.

Disposició addicional tercera. Destinació dels interessos relacionats amb el sistema de liquidacions del sector elèctric.

En aplicació del que preveu l'article 13.2.e) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, el rendiment econòmic obtingut pels comptes que gestiona l'organisme encarregat de les liquidacions dedicades al sistema de liquidacions del sistema elèctric té la consideració d'ingrés dedicat al finançament dels costos del sistema elèctric.

En aquests casos, la desagregació dels interessos incorporats en la liquidació definitiva d'un exercici entre peatges i càrrecs s'ha de fer de manera proporcional al desajust registrat per peatges i càrrecs en l'última liquidació provisional que s'hagi efectuat l'any natural corresponent a aquest mateix exercici en cas de desajustos positius i proporcionalment a la facturació de peatges i càrrecs en cas de desajustos negatius en peatges o en càrrecs o en tots dos. Posteriorment, els interessos corresponents a peatges s'han de desagregar entre transport i distribució proporcionalment a la facturació registrada en l'exercici per cadascun dels conceptes.

Disposició transitòria primera. Expedients d'instal·lacions elèctriques en tramitació en el moment de l'entrada en vigor del Reial decret.

1. A l'efecte de la tramitació administrativa de les autoritzacions que preveu l'article 53 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, la definició de potència instal·lada a la qual es refereix l'article 5 té efecte per a les instal·lacions que, havent-ne iniciat la tramitació, encara no hagin obtingut l'autorització d'explotació definitiva.

No obstant això, amb la finalitat d'evitar el perjudici que pot provocar sobre els interessats la represa d'una nova tramitació, els expedients als quals l'aplicació del nou criteri impliqui un canvi en l'administració competent per tramitar-los han de continuar la tramitació en l'administració en la qual van iniciar la tramitació fins a obtenir l'autorització d'explotació i inscripció en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica, sempre que no es produeixin canvis en la potència instal·lada, d'acord amb la definició anterior a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, i sempre que en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret no es comuniqui a l'administració esmentada el desistiment del procediment iniciat.

Sí, com a conseqüència d'aquest canvi regulador, un promotor decideix desistir d'una sol·licitud ja iniciada per començar la tramitació amb una altra administració, sense perjudici de la pèrdua eventual dels permisos d'accés i connexió, no s'ha de procedir a l'execució de les garanties presentades.

2. A l'efecte de la tramitació administrativa de les autoritzacions que preveu l'article 53 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, el procediment d'autorització administrativa previst per a noves instal·lacions d'emmagatzematge híbridat és aplicable a les instal·lacions que iniciïn la tramitació a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

No obstant això, els projectes d'aquesta tipologia que havent iniciat només el tràmit ambiental estiguin exempts d'aquest a l'empara d'aquest Reial decret poden continuar la tramitació o presentar una modificació de la sol·licitud per acollir-se a l'article 6 d'aquest Reial decret aportant la documentació que sigui necessària.

Disposició transitòria segona. Període d'adaptació en el lliurament de la documentació per obtenir l'autorització d'explotació definitiva d'expedients d'instal·lacions elèctriques.

1. Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret i fins transcorreguts trenta-sis mesos, a l'efecte d'obtenir l'autorització d'explotació definitiva per a instal·lacions de generació, producció i emmagatzematge a la qual es refereix l'article 132 *quater* del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, l'aportació de la notificació operacional definitiva pot ser suplerta pel lliurament dels dos documents següents:

a) La notificació provisional (ION) que estableix el Reglament (UE) 2016/631 de la Comissió, de 14 d'abril de 2016, que estableix un codi de xarxa sobre requisits de connexió de generadors a la xarxa.

b) La resolució d'inscripció prèvia al Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica (RAIPEE) que preveu l'article 39 del Reial decret 413/2014, de 6 de juny.

2. No obstant això, el que s'ha dit anteriorment, amb la finalitat d'agilitar el procediment per obtenir l'autorització d'explotació definitiva en els projectes que estiguin al límit del venciment de la cinquena fita administrativa que s'estableix sobre la base del Reial decret llei 23/2020, de 23 de juny, la documentació que s'ha de presentar per obtenir l'autorització d'explotació definitiva es pot suplir pel lliurament dels tres documents següents:

a) Autorització d'explotació provisional per a proves emesa per l'òrgan competent sobre la base de l'article 132 *ter* del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre.

b) La notificació provisional d'energització (EON) que preveu el Reglament (UE) 2016/631 de la Comissió, de 14 d'abril de 2016, que estableix un codi de xarxa sobre requisits de connexió de generadors a la xarxa.

c) Declaració responsable que reculli expressament que el titular de la instal·lació es compromet a no realitzar abocaments d'energia a la xarxa a la qual es connecta fins que no porti a l'òrgan encarregat d'emetre l'autorització d'explotació definitiva la documentació que recull l'apartat 1 d'aquesta disposició o la notificació d'operació definitiva (FON).

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici de les obligacions derivades del Reial decret 647/2020, de 7 de juliol, pel qual es regulen aspectes necessaris per a la implementació dels codis de xarxa de connexió de determinades instal·lacions elèctriques, i la normativa que el desplega.

Disposició transitòria tercera. Caducitat dels permisos d'accés i connexió per a instal·lacions de demanda entre 1 kV i 36 kV ja atorgats.

Als permisos d'accés i connexió atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret a instal·lacions de demanda el punt de connexió de les quals sigui de tensió compresa entre 1 kV i 36 kV, els és aplicable el que preveu l'article 26.5 del Reial decret 1183/2020, de 29 de desembre, amb la particularitat que el termini de cinc anys assenyalat s'ha de computar des del dia d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició transitòria quarta. *Incorporació de les noves dades en les garanties relatives als permisos d'accés de demanda.*

1. Els titulars de permisos d'accés i connexió de demanda que, com a conseqüència de les noves dades requerides en els resguards de les garanties que inclou la nova redacció de l'article 23 bis.4 del Reial decret 1183/2020, de 29 de desembre, hagin de constituir una garantia nova, disposen d'un termini de sis mesos per fer-ho.

2. Els titulars de permisos d'accés i connexió de demanda que decideixin no substituir les garanties dipositades d'acord amb el que preveu l'apartat anterior poden renunciar al permís d'accés i connexió en el termini de sis mesos. Aquesta renúncia no implica l'execució de les garanties prèviament constituïdes.

3. L'incompliment de l'obligació de substitució de garanties a què fa referència l'apartat primer, quan no s'hagi acompanyat de la renúncia corresponent en els termes que preveu l'apartat anterior, pot ser sancionat d'acord amb el que disposa el títol X de la Llei 24/2013, de 26 de desembre.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que contradiguin el que disposa aquest Reial decret o s'hi oposin.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.*

U. Es modifica l'article 132 del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, que queda redactat de la manera següent:

«Article 132. *Autorització d'explotació definitiva d'instal·lacions de transport i distribució d'energia elèctrica.*

1. Una vegada executat el projecte, s'ha de presentar la corresponent sol·licitud d'autorització d'explotació definitiva davant les àrees o, si s'escau, dependències d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern respectives que hagin tramitat l'expedient per províncies.

A la sol·licitud cal adjuntar-hi un certificat de final d'obra subscrit pel tècnic facultatiu competent, en el qual consti que la instal·lació s'ha efectuat d'acord amb les especificacions que conté el projecte d'execució aprovat, així com amb les prescripcions de la reglamentació tècnica aplicable a la matèria.

2. L'autorització d'explotació l'ha d'estendre l'àrea o, si s'escau, la dependència d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern respectives que hagin tramitat l'expedient, en el termini d'un mes, després de les comprovacions tècniques que es considerin oportunes. Si es tracta d'una línia elèctrica que afecta diferents províncies, s'estén l'autorització d'explotació per cadascuna d'aquestes.

Abans d'emetre l'autorització d'explotació definitiva, les àrees esmentades o, si s'escau, les dependències d'Indústria i Energia, a petició del titular de la instal·lació, han d'estendre l'autorització d'explotació provisional per a proves d'aquesta.»

Dos. S'hi afegeix l'article 132 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 132 *bis*. *Autoritzacions d'explotació de les instal·lacions de generació i producció.*

1. L'autorització d'explotació d'instal·lacions de generació d'energia elèctrica, o de mòduls d'instal·lacions de generació en instal·lacions de generació existents, consta d'una fase d'autorització d'explotació provisional per a proves i d'una fase d'autorització d'explotació definitiva. En el cas d'instal·lacions de producció, l'autorització d'explotació provisional per a proves i la definitiva permeten la inscripció de la instal·lació en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica, de manera prèvia i definitiva, respectivament. Això s'entén sense perjudici de la resta de documentació requerida d'acord amb la regulació relativa a la inscripció al registre de producció.

2. L'apartat anterior és igualment aplicable per a les instal·lacions i els mòduls d'emmagatzematge.»

Tres. S'hi afegeix l'article 132 *ter*, amb la redacció següent:

«Article 132 *ter*. *Autorització d'explotació provisional per a proves d'instal·lacions de producció.*

1. Una vegada executat el projecte, s'ha de presentar la corresponent sol·licitud d'autorització d'explotació provisional per a proves davant les àrees o, si s'escau, les dependències d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern respectives que hagin tramitat l'expedient per províncies.

A la sol·licitud cal adjuntar-hi un certificat de final d'obra subscrit pel tècnic facultatiu competent, en el qual consti que la instal·lació s'ha efectuat d'acord amb les especificacions que conté el projecte d'execució aprovat, així com amb les prescripcions de la reglamentació tècnica aplicable a la matèria. Així mateix, si hi ha modificacions a l'empara del que preveu l'article 115.3, s'ha d'aportar una justificació detallada del compliment de cadascun dels apartats de l'article esmentat.

2. L'autorització d'explotació provisional per a proves l'ha d'estendre l'àrea o, si s'escau, la dependència d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern respectives que hagin tramitat l'expedient, en el termini d'un mes, amb les comprovacions tècniques prèvies que es considerin oportunes.

3. En cas que diverses instal·lacions de producció que evacuïn en el mateix punt de connexió i comparteixin part de la infraestructura d'evacuació, quan el titular d'una de les instal·lacions vulgui posar en servei la seva instal·lació (A) amb anterioritat a la instal·lació de producció (B) que contingui les infraestructures comunes d'evacuació, les àrees o, si s'escau, les dependències d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern poden estendre una autorització d'explotació provisional parcial per a proves de la infraestructura d'evacuació comuna autoritzada dins de la instal·lació (B) a nom del seu titular. Aquesta autorització d'explotació parcial per a proves emesa al titular (B) permet, fent-hi referència, estendre l'autorització d'explotació provisional per a proves de la instal·lació de producció (A) sempre que es reculli expressament que aquesta permet evacuar tota l'energia generada per la instal·lació (A).

En tot cas, i independentment de si l'autorització d'explotació provisional per a proves s'efectua fent referència a una autorització d'explotació provisional parcial per a proves de part de la infraestructura d'evacuació comuna o mitjançant una autorització d'explotació única, aquesta s'ha d'estendre de manera que l'autorització d'explotació provisional per a proves de la instal·lació de producció inclogui tant el parc generador com les seves infraestructures d'evacuació fins a la

connexió amb la xarxa de transport o de distribució i, si s'escau, la transformació d'energia elèctrica d'acord amb la definició que en fa per a una instal·lació l'article 21.5 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.»

Quatre. S'hi afegeix l'article 132 *quater*, amb la redacció següent:

«Article 132 *quater*. *Autorització d'explotació definitiva d'instal·lacions de producció.*

1. Una vegada finalitzades les proves d'autorització d'explotació de la instal·lació, s'ha de presentar la corresponent sol·licitud d'autorització d'explotació definitiva davant les àrees o, si s'escau, les dependències d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern respectives que hagin tramitat l'expedient per províncies.

Aquesta sol·licitud s'ha d'acompanyar, si aquesta fos exigible, de la notificació operacional definitiva (FON) que preveu el Reglament (UE) 2016/631 de la Comissió, de 14 d'abril de 2016, que estableix un codi de xarxa sobre requisits de connexió de generadors a la xarxa, i la normativa aprovada per desplegar-lo i implementar-lo, que acrediti la consecució adequada de les proves i el procediment de conformitat que es requereix prèviament a l'autorització d'explotació definitiva de la instal·lació, i amb les prescripcions de la reglamentació tècnica aplicable a la matèria.

2. L'autorització d'explotació definitiva l'estén l'àrea o, si s'escau, la dependència d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern respectives que hagin tramitat l'expedient, en el termini d'un mes, amb les comprovacions tècniques prèvies que es considerin oportunes. Si es tracta d'una instal·lació de producció que afecta diferents províncies, cadascuna ha d'estendre una autorització d'explotació.

3. En cas que diverses instal·lacions de producció que evacuïn en el mateix punt de connexió i comparteixin part de la infraestructura d'evacuació, quan el titular d'una de les instal·lacions de producció (A) vulgui posar en servei la seva instal·lació (A) amb anterioritat a la instal·lació de producció (B) que contingui les infraestructures comunes d'evacuació, les àrees o, si s'escau, les dependències d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern poden estendre una autorització d'explotació provisional parcial per a proves de la infraestructura d'evacuació comuna autoritzada dins de la instal·lació (B) a nom del seu titular. Aquesta autorització d'explotació parcial per a proves emesa al titular de la instal·lació (B) permet, fent-hi referència, estendre l'autorització d'explotació definitiva de la instal·lació de producció (A) sempre que es reculli expressament que aquesta permet evacuar tota l'energia generada per la instal·lació (A).

En tot cas, de conformitat amb l'article 21.5 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, l'autorització d'explotació definitiva s'ha d'atorgar a la instal·lació de producció, és a dir, ha d'incloure el parc generador i les seves infraestructures d'evacuació fins al punt de connexió amb la xarxa de transport o distribució. Això es pot fer:

a) Atorgant al titular de la instal·lació de producció l'autorització d'explotació definitiva fins al punt de connexió.

b) Atorgant al titular de producció l'autorització d'explotació definitiva de la instal·lació autoritzada en el projecte de construcció i fent referència a l'autorització d'explotació parcial per a proves o, si s'escau, definitiva, de les instal·lacions autoritzades en l'altre o en altres projectes que permetin l'evacuació de l'energia fins al punt de connexió amb la xarxa de transport o distribució, la qual ha d'haver estat obtinguda per l'altre o els altres productors.»

Disposició final segona. *Modificació de l'annex II de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental per a l'exempció de l'avaluació ambiental simplificada de l'emmagatzematge híbridat en espais ja avaluats.*

S'incorpora un nou paràgraf a continuació del text que recull la lletra n) del grup 4 de l'annex II de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, amb el tenor següent:

«No obstant això, la incorporació d'un mòdul d'emmagatzematge electroquímic en una hibridació ha de quedar exempta del tràmit d'avaluació d'impacte ambiental simplificada sempre que aquest emmagatzematge se situï dins de la línia poligonal avaluada ambientalment en el projecte energètic original i sempre que aquest projecte original compti amb la declaració d'impacte ambiental favorable o, si s'escau, l'informe d'impacte ambiental favorable.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 1183/2020, de 29 de desembre, d'accés i connexió a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica.*

Es modifica el Reial decret 1183/2020, de 29 de desembre, d'accés i de connexió a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica, en els termes següents:

1. Es modifica l'apartat 3 de l'article 23, que queda redactat de la manera següent:

«3. La presentació del resguard acreditatiu al qual es refereix l'apartat primer és un requisit imprescindible per iniciar els procediments d'accés i connexió per part del gestor de la xarxa de transport o, si s'escau, del gestor de la xarxa de distribució. Per a això, l'òrgan competent per atorgar l'autorització de la instal·lació ha de trametre al sol·licitant la confirmació que aquest ha presentat adequadament la garantia.

A aquests efectes, la presentació davant l'òrgan competent per atorgar l'autorització de la instal·lació del resguard acreditatiu d'haver constituït la garantia s'ha d'acompanyar d'una sol·licitud expressa perquè l'òrgan esmentat es pronunciï sobre si la garantia està constituïda adequadament, amb la finalitat de poder presentar aquesta confirmació davant del gestor de xarxa pertinent i que aquest pugui admetre la sol·licitud. A excepció dels casos en què, d'acord amb el que preveu l'article 10 d'aquest Reial decret, no sigui necessari incloure el nus o línia concreta on se sol·licitarà l'accés, la sol·licitud ha d'incloure el nus o línia i la tensió de la xarxa de transport o distribució a la qual es preveu sol·licitar l'accés i la connexió. Si la sol·licitud o el resguard de dipòsit de la garantia que l'acompanyen no són d'acord amb la normativa, l'òrgan competent per atorgar l'autorització de la instal·lació ha de requerir l'interessat perquè la repari, d'acord amb el que estableix l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre. A aquest efecte, es considera com a data de presentació de la sol·licitud aquella en què s'hagi dut a terme l'esmena.

El termini perquè l'òrgan competent es pronunciï sobre la constitució adequada de la garantia és de tres mesos a comptar de la data de presentació de la sol·licitud o, si s'escau, de la data en què aquesta s'hagi esmenat. D'acord amb la disposició addicional tercera de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, una vegada superat el termini anterior sense que l'òrgan competent s'hagi pronunciat respecte de la sol·licitud, s'entén que el pronunciament d'aquest òrgan és en el sentit negatiu.»

2. S'hi modifica l'article 23 *bis*, que queda redactat de la manera següent:

«Article 23 bis. *Garanties econòmiques necessàries per tramitar els procediments d'accés i connexió d'instal·lacions de demanda i emmagatzematge.*

1. Des del 28 de desembre de 2023, per a les instal·lacions de demanda d'electricitat i d'emmagatzematge que absorbeixin energia de la xarxa, el sol·licitant, abans de fer la sol·licitud d'accés i connexió a la xarxa de transport o, si s'escau, a la xarxa de distribució, ha de presentar davant l'òrgan competent en energia de les comunitats autònomes on s'ubiqui la instal·lació de consum el resguard acreditatiu d'haver dipositat una garantia econòmica per una quantia equivalent a 40 €/kW sol·licitat. En el cas de les instal·lacions d'emmagatzematge que absorbeixin energia de la xarxa, la garantia que s'ha de presentar abans de la sol·licitud d'accés per a la demanda d'electricitat és de 20 €/kW sol·licitat.

En el cas d'instal·lacions de demanda que s'ubiquin en un territori que excedeixi d'una comunitat autònoma, així com en el cas de les instal·lacions d'emmagatzematge que absorbeixin energia de la xarxa que hagi d'autoritzar l'Administració General de l'Estat, la garantia s'ha de dipositar davant la Caixa General de Dipòsits.

Una vegada emès el permís d'accés, si aquest s'ha atorgat per una capacitat inferior a la sol·licitada, el titular del permís pot modificar la quantia de la garantia dipositada per ajustar-la a la capacitat atorgada.

2. Queden exemptes de la constitució de la garantia a la qual es refereix l'apartat anterior les instal·lacions amb un punt de connexió de tensió inferior a 36 kV.

3. La presentació del resguard acreditatiu al qual es refereix l'apartat primer és un requisit imprescindible per a la iniciació dels procediments d'accés i de connexió per part del gestor de la xarxa de transport o, si s'escau, del gestor de la xarxa de distribució. Per fer-ho, l'òrgan competent ha de trametre al sol·licitant la confirmació que aquesta ha presentat adequadament la garantia.

A aquests efectes, la presentació davant l'òrgan competent del resguard acreditatiu d'haver constituït la garantia s'ha d'acompanyar d'una sol·licitud expressa perquè aquest òrgan es pronunciï sobre si la garantia s'ha constituït adequadament, amb la finalitat de poder presentar aquesta confirmació davant el gestor de xarxa pertinent i que aquest pugui admetre la sol·licitud. La sol·licitud ha d'incloure la xarxa de transport o distribució a la qual es preveu sol·licitar l'accés i la connexió. Si la sol·licitud o el resguard de dipòsit de la garantia que l'acompanyen no són d'acord amb la normativa, l'òrgan competent ha de requerir l'interessat perquè la repari, d'acord amb el que estableix l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre. A aquests efectes, es considera com a data de presentació de la sol·licitud aquella en què s'hagi dut a terme l'esmena.

El termini perquè l'òrgan competent es pronunciï sobre la constitució adequada de la garantia és de tres mesos a comptar de la data de presentació de la sol·licitud o, si s'escau, de la data en què aquesta s'hagi esmenat. D'acord amb la disposició addicional tercera de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, una vegada superat el termini anterior sense que l'òrgan competent s'hagi pronunciat respecte de la sol·licitud, s'entén que el pronunciament d'aquest òrgan és en sentit negatiu.

4. La finalitat de la garantia que es constitueixi de conformitat amb el que disposa aquest article és el subministrament d'un consum concret o d'un emmagatzematge.

En el resguard de la garantia s'ha d'indicar expressament la referència a aquest article, així com, almenys, les dades de la instal·lació següents: el nom i la ubicació del consum, el codi CNAE del consum i la capacitat sol·licitada d'aquest per identificar-lo. En el cas d'emmagatzematge el codi CNAE no és necessari, i s'ha d'especificar que es tracta d'un emmagatzematge.

La modificació de les garanties presentades, en qualsevol moment anterior al contracte d'accés, si aquesta modificació implica que la instal·lació no pugui ser

considerada la mateixa als efectes d'accés i connexió, comporta la pèrdua automàtica dels permisos d'accés i/o connexió concedits o el decaïment dels permisos d'accés i/o connexió sol·licitats. A aquests efectes, es considera que la instal·lació de demanda o emmagatzematge no és la mateixa si es compleixen alguna de les condicions següents:

- a) Si el seu centre geomètric es desplaça una distància superior a 10 km.
- b) Si s'escau un canvi del codi CNAE associat a la instal·lació, sempre que aquest canvi afecti la divisió o grup del codi CNAE, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 10/2025, de 14 de gener, pel qual s'aprova la Classificació nacional d'activitats econòmiques 2025 (CNAE-2025).
- c) Si s'escau una reducció de la capacitat d'accés de demanda, sempre que aquesta comporti una reducció superior al 50% de la capacitat d'accés originalment sol·licitada i concedida.

5. La garantia econòmica s'ha de cancel·lar quan el peticionari formalitzi el contracte d'accés per una potència contractada en algun dels períodes d'almenys un 50% de la capacitat d'accés concedida. La cancel·lació s'ha de fer en el termini màxim de tres mesos des de la sol·licitud del peticionari aportant el contracte d'accés corresponent.

En el cas dels permisos d'emmagatzematges que absorbeixin energia de la xarxa, la garantia econòmica s'ha de cancel·lar quan es cancel·li la garantia que aquests hagin constituït d'acord amb el que preveu l'article 23.

6. La caducitat dels permisos d'accés i de connexió de demanda, d'acord amb el que estableix l'article 26 d'aquest Reial decret, comporta l'execució immediata per l'òrgan competent de les garanties econòmiques presentades per a la tramitació de la sol·licitud d'accés a la xarxa de transport o distribució, segons apliqui en cada cas.

No obstant això, l'òrgan competent pot exceptuar l'execució de la garantia dipositada si la caducitat dels permisos d'accés i de connexió ve motivada perquè un informe o una resolució d'una administració pública impedeix la construcció de les instal·lacions de demanda, i així ho hagi sol·licitat el titular dels permisos.

7. En tot cas, que el consumidor no accepti la proposta de condicions tècniques a què fa referència l'article 12 comporta la devolució de les garanties per part de l'òrgan competent en un termini màxim de trenta dies des de la notificació de la falta d'acceptació.»

3. S'hi modifica l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«Article 26. *Caducitat dels permisos d'accés i de connexió.*

1. Amb caràcter general, i de conformitat amb el que estableix l'article 33.8 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, i l'article 1 del Reial decret llei 23/2020, de 23 de juny, els permisos d'accés i de connexió d'instal·lacions de generació caduquen:

a) Si, transcorreguts cinc anys des que es va obtenir, les instal·lacions a les quals es refereixen els permisos d'accés i de connexió no han obtingut l'autorització administrativa d'explotació. En permisos d'accés atorgats per a projectes d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica de tecnologia hidràulica de bombament i les de tecnologia eòlica marina, aquest termini es pot estendre, a sol·licitud del titular, fins als nou anys.

En el cas d'instal·lacions de generació d'energia elèctrica que van obtenir el permís d'accés en una data compresa entre el 28 de desembre de 2013 i abans de l'entrada en vigor del Reial decret llei 23/2020, de 23 de juny, els terminis anteriors es comptabilitzen des de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

b) En el cas d'instal·lacions construïdes i en servei, quan, per causes imputables al titular de la instal·lació diferents del tancament temporal, cessi l'abocament d'energia a la xarxa per un període superior a tres anys.

2. Així mateix, caduquen els permisos d'accés i de connexió d'instal·lacions de generació en cas d'incompliment de les fites administratives que estableix l'article 1 del Reial decret llei 23/2020, de 23 de juny, en els terminis que estableix aquest Reial decret llei.

3. A l'efecte del compliment de les fites administratives a les quals es refereix l'apartat anterior, en el cas d'hibridació d'una instal·lació que tingui un permís d'accés ja concedit i encara no disposi de l'autorització de posada en servei de la tecnologia inicial, el còmput de terminis atén exclusivament la tecnologia que compti amb el permís d'accés inicial, i el còmput de terminis es fa a partir de la concessió del permís d'accés, llevat que aquest s'hagi obtingut amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 23/2020, de 23 de juny, cas en què el còmput de terminis s'ha de fer a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

4. No aportar els pagaments als quals es refereix l'article 24 produeix la caducitat dels permisos d'accés i de connexió d'instal·lacions de generació d'electricitat.

La caducitat dels permisos d'accés i de connexió per aquesta causa l'ha de comunicar el titular de la xarxa a l'administració competent per autoritzar la instal·lació, així com al gestor de la xarxa on s'ubiqui el punt de connexió al qual es refereix el permís d'accés i connexió caducat.

5. De conformitat amb el que estableix l'article 33.8 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, es produeix la caducitat automàtica dels permisos d'accés i, si s'escau, d'accés i connexió, per al subministrament d'instal·lacions de demanda amb un punt de connexió d'una tensió igual o superior a 1 kV en els casos que els titulars d'aquests permisos no hagin formalitzat en el termini de cinc anys un contracte d'accés per una potència contractada en algun dels períodes d'almenys un 50% de la capacitat d'accés concedida en el permís d'accés. Aquest contracte s'ha de mantenir almenys un termini de tres anys per aquesta potència o per una altra de superior; en cas contrari, es produeix la caducitat automàtica del permís d'accés i connexió. El termini de cinc anys computa des de l'atorgament del permís d'accés.

Sense perjudici d'això anterior, es produeix la caducitat automàtica del permís d'accés per la part de la capacitat atorgada per a la qual no s'hagi formalitzat un contracte d'accés, i es considera la diferència entre la capacitat total atorgada inicial i la més elevada de les potències contractades en el contracte d'accés esmentat.

A partir del termini de tres anys que recull el paràgraf primer d'aquest apartat, en cas que la màxima potència del contracte d'accés sigui inferior a la capacitat d'accés del permís vigent a cada moment, es produeix la caducitat parcial del permís d'accés per la diferència esmentada si aquesta es prolonga durant un termini de cinc anys en instal·lacions amb un punt de connexió en alta tensió i tres anys per a instal·lacions connectades en baixa tensió.

6. En el cas dels permisos d'accés per a emmagatzematges que injectin energia elèctrica a les xarxes de transport o distribució, la caducitat del permís corresponent a la seva condició d'instal·lació que consumeix energia de la xarxa es produeix en cas que es produeixi la caducitat del permís d'accés vinculat a la seva condició d'instal·lació de generació al qual es refereix l'apartat segon d'aquest article.

7. En cas de rescissió del contracte d'accés o, si s'escau, de subministrament, els permisos d'accés i, si s'escau, d'accés i connexió, mantenen la vigència durant un període de cinc anys des de la rescissió del contracte en instal·lacions amb un punt de connexió en alta tensió i tres anys per a instal·lacions connectades en baixa tensió.

8. Així mateix, es produeix la caducitat dels permisos d'accés i de connexió quan, en el termini de dotze mesos, el promotor no hagi aportat el pagament del 10% del valor de la inversió de les actuacions de xarxa a què fa referència l'article 25.

9. La caducitat dels permisos d'accés i de connexió per qualsevol causa definida en aquest article l'ha de comunicar el gestor de la xarxa a l'administració competent per a l'autorització de la instal·lació.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per determinar les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim miner i energètic, respectivament.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», sense perjudici del que preveu la disposició transitòria segona.

2. La definició de potència instal·lada continguda en article 5 d'aquest Reial decret no és aplicable amb caràcter general fins que el Govern n'aprovi l'entrada en vigor expressa mitjançant un reial decret. No obstant això, aquesta definició s'ha d'aplicar des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret exclusivament als efectes de:

a) Les autoritzacions administratives que regula el títol IX sobre autoritzacions, expropiació i servituds de la Llei 24/2013, de 26 de desembre.

b) La inscripció en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica.

5 de novembre de 2025.

FELIPE R.

La vicepresidenta tercera del Govern i ministra per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic,
SARA AAGESEN MUÑOZ